

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 iunie 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Un frate: Efeseni 1.9-14: „Căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine Însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale, ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădăjduit în Hristos. Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui” (...)]. [Se cântă cântarea „Crede doar, crede doar” (...)]

Amin! Puteți lua loc. În general, noi mai cântăm câteva cântări. Domnul este prezent. În introducere noi am auzit un cuvânt minunat, o rugăciune care a inclus toate lucrurile despre care este vorba și astăzi. Domnul Dumnezeu să folosească această zi, această adunare pentru ca toți cei care încă nu sunt mântuiți să-și trăiască mântuirea sufletelor; toți cei care nu au încă siguranța mântuirii, să o primească astăzi. Așa cum am și cântat împreună: „Chiar dacă păcatul ar fi roșu ca sângele va deveni mai alb ca zăpada”. Prorocul Isaia, care a scris 66 de capitole, până la cerul nou și pământul nou, începe în capitolul 1 cu vestirea: „De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada”. Vestirea Evangheliei depline este întotdeauna punctul central - Isus Hristos, Cel răstignit și înviat, Domnul și Mântuitorul nostru care va reveni.

Și eu doresc să-i salut pe toți cei care sunt conectați în direct, în special pe cei din America de Sud până în Orientul îndepărtat. Noi putem spune: Domnul să binecuvânteze în est și vest, în sud și nord! Acum întreb cine este astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru? Ridicați mâna voastră sau ridicați-vă în picioare ca să vă spunem un „Bun venit!” deosebit. Vă spunem în mod deosebit: „Bun venit!”. Aici sunteți acasă. Dumnezeu să

vă binecuvânteze! Bine ați venit! Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Mai este altcineva în mijlocul nostru? Cei mai mulți dintre noi cunosc ce se predică aici.

Apoi, avem vizitatori din multe țări. Surorii noastre din Statele Unite, împreună cu fiul ei, îi spunem și ei „Bun venit!”. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți! [Fratele Frank transmite mai multe saluturi...]. Dacă am uitat pe cineva, atunci să mă scuze.

Noi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeu din toată inima noastră fiindcă avem această posibilitate ca vestirea să ajungă în toată lumea. Mă gândesc într-un mod deosebit la ultima călătorie pe care am avut-o. A fost minunat cum Dumnezeu a deschis uși și inimi, cum creează niște legături, prin harul Său. Un frate din Nepal a fost binecuvântat într-un mod deosebit și el a aranjat toate aceste legături acolo. Noi am trăit o situație deosebită și în China. Fie că au fost 30, 60, 90 de persoane – nu au fost peste o sută – dar pretutindeni Domnul își are aleșii Lui care se adună pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi am continuat în Mongolia, două ore și 10 minute de zbor, din Pekin la Ulan Bator. Și acolo Domnul a binecuvântat peste măsură. Nu doar adunările mici au fost binecuvântate, ci și invitația ca să vorbesc la seminarul predicatorilor; apoi invitația ca să vestesc într-o închisoare și să trăiesc cum doamna care are responsabilitatea acolo, când a auzit că suntem în posesia unei cărți (și fratele a tipărit acolo 1.000 de exemplare pe care le-am distribuit) - această responsabilă a spus: „Putem să includem această carte în Biblioteca noastră, astfel încât toți să poată citi ce ați scris?”

Domnul a deschis inimile oamenilor și, în special a celui predicator pentecostal care mi-a cerut o scrisoare de recomandare despre fratele Luckram. „Dacă acest frate din Germania nu ne aduce o scrisoare de recomandare din partea bisericii lui locale, nu-l putem lăsa să predice”. Și acest frate a fost foarte copleșit de la prima întâlnire și a spus: „Înainte să te duci la aeroport, trebuie să vii din nou la noi”. El a aranjat o adunare pentru ora 8 dimineața și sala a fost plină. Nimeni nu m-a tradus atât de bine precum a făcut-o acest frate din Ulan Bator, Mongolia. Eu de-abia terminam de vorbit și el încă nu terminase și noi am predicat Cuvântul. Timpul a fost scurt și, cu ajutorul Domnului, noi am prezentat planul lui Dumnezeu și tot ce este important în timpul nostru.

Bineînțeles, nopțile nedormite și diferența de fus orar au avut urmări în trupul meu, dar mulțumiri lui Dumnezeu, Cuvântul Domnului este întotdeauna minunat și puternic și va împlini întotdeauna scopul pentru care a fost trimis.

Foarte scurt doresc să intru în câteva detalii ale timpului nostru. Cred că toți am auzit știrile că domnul Perez, președintele Israelului, îi invită pe reprezentanții creștinilor, iudeilor și musulmanilor în Ierusalim ca să facă ce este de făcut. Noi cu toții știm ce este în această legătură. Luni și marți încep negocierile finale în Vatican, despre cele 17 puncte, despre spitale, școli etc. Se așteaptă ca toate aceste negocieri să se încheie cu succes. Atunci noi am ajuns atât de departe, încât să fie încheiat legământul scris mai dinainte de Daniel din însărcinarea lui Dumnezeu; și se va încheia. Dacă îl auzim, apoi, pe domnul John Kerry, secretarul de stat al SUA, că oferă palestinienilor 4 miliarde de dolari pentru ca ei să accepte ce se decide acolo... Totul se derulează cu o viteză foarte mare. Fie în Ierusalim, fie în Vatican, fie în sfera religioasă sau în cea economică, totul decurge într-un ritm foarte accelerat.

Noi putem să ne ridicăm capetele noastre, știind că izbăvirea noastră se apropie. Domnul a spus-o mai dinainte: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri: smochinul frăgezind și poporul Israel se întoarce în țara făgăduită, din toate popoarele și națiunile”... Prorocul Zaharia scrie: „În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toți cei ce o vor ridica vor fi vătămați...” [Zah. 12.3]. Totul se împlinește. Astăzi nu este vorba despre Berlin sau Washington sau oricare alt oraș din lumea aceasta, ci doar despre Ierusalim. Nu este vorba despre un popor oarecare, ci este vorba doar despre Israel. Și dacă mergem un pas mai departe: toate bisericile sunt lăsate în pace. Dar numai Biserica lui Isus Hristos, adevăratul popor al lui Dumnezeu, crede acum conform Scripturii și primește tot ce a făgăduit Domnul pentru acest timp și tot ce ne-a dăruit El.

Pe de altă parte avem niște vești care nu sunt chiar atât de bune. În Statele Unite, trăirea deosebită pe care a avut-o fratele Branham înaintea deschiderii pecetilor, când s-a arătat norul supranatural și acei șapte îngeri s-au arătat sub forma unei piramide, oamenii care îl slăvesc pe fratele Branham, care au publicat șase cărți despre povestea vieții lui, pun sub semnul întrebării că ar fi fost același loc unde a apărut norul și cei șapte îngeri. Acolo se întâmplă niște lucruri care îți frâng inima. Dar

mulțumiri lui Dumnezeu că totuși mai există niște oameni care pur și simplu cred și nu permit să fie amăgiți de astfel de lucruri. Noi nu căutăm niște argumente oarecare, ci credem din toată inima noastră. Lucrul cel mai rău este faptul că reporterii necredincioși se folosesc și discută despre lucrurile acestea spuse de acești așa-ziși credincioși ai mesajului. Acești reporteri au ajuns la concluzia și publică articole cu titlul: „Branham a fost un mincinos”. Și aceasta din pricina acestor așa-ziși credincioși! Ei neagă ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Dar și aceste lucruri fac parte din tabloul acestui timp. Unii cred din toată inima lor și totul le este descoperit și ei nu idolatrizează un om.

Pentru ca să audă și să știe toată lumea: cuplul acesta din Norvegia face o vizită în Jeffersonville și reporterii sunt și ei acolo și-l întreabă pe acest domn din Norvegia: „Ce căutați în acest cimitir?” Și răspunsul lui a fost: „Eu am vrut să văd mormântul gol! Căci așa cum în Ierusalim mormântul este gol, tot așa este și acest mormânt!” Pur și simplu nu poți înțelege cât de departe pot merge oamenii care slăvesc un om. Noi dăm slava numai lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Dați-mi voie să spun următoarele: eu mă confrunt cu toate lucrurile care se întâmplă pe pământ. Și doresc să subliniez că datoria noastră este să predicăm Cuvântul lui Dumnezeu și tot ceea ce a predicat fratele Branham să fie readus și așezat în Sfânta Scriptură, astfel încât noi să avem un fundament pe care să fie bazat și zidit totul.

Am numărat fotografiile dintr-o carte: 347 de fotografii cu fratele Branham, într-o singură carte, 347 de fotografii cu fratele Branham! Dar ce să fac eu cu așa ceva? Ce să fac eu cu aceste fotografii? Dar oamenii cred că-I fac o favoare lui Dumnezeu. Nu! Aceasta este idolatrie. Aceasta nu are nimic de-a face cu Dumnezeu. De aceea, din nou subliniez faptul că noi am fost aleși înaintea întemeierii lumii ca să credem biblic și să așezăm totul pe un fundament biblic și să permitem ca și noi să fim așezați biblic.

Frați și surori, cu privire la vestire putem fi cu adevărat mulțumitori pentru că tututor celor care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu acum, tututor celor care îl primesc, Dumnezeu le-a deschis înțelegerea pentru Scriptură. Acolo nu mai este nevoie de lecții particulare, ci toți vor fi învățați de Dumnezeu și toți primesc și cred, așa cum am citit-o din Efeseni.

De asemenea, este spus că Dumnezeu a dorit să trimită o foamete, nu după pâine și nu o sete după apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu. Noi avem dreptul să auzim Cuvântul autentic al lui Dumnezeu și să fim curățați și sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu.

Citim încă o dată aceste cuvinte prețioase, înainte să intrăm mai profund în privirea Cuvântului. În Efeseni este prezentat tot planul lui Dumnezeu, mai mult nu putea fi spus.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații noștri care traduc. Efeseni 1.7: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său*”. Haideti s-o spunem din nou: dacă voi încă nu ați trăit iertarea, atunci primiți-o astăzi ca pe oferta de har a lui Dumnezeu. În Împărăția lui Dumnezeu nu intri prin învățătură, ci în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să te naști. Așa cum am fost născuți în această lume, tot așa Domnul nostru a spus: „*Carnea și sângele nu pot să moștenească Împărăția lui Dumnezeu*”. „*Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*”.

În special dacă vorbim despre apropiata revenire a Domnului, atunci în această legătură trebuie ca noi să fi trăit personal răscumpărarea deplină, o convertire, o naștere din nou, umplerea cu Duhul Sfânt. Noi nu numai să fi auzit despre aceste lucruri, ci să le fi trăit personal.

În v. 9 sunt niște cuvinte minunate: „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale*”. Nouă, celor care suntem adunați aici astăzi, care ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu astăzi, care-L credem pe Dumnezeu, nouă ne-a descoperit taina voii Sale pentru acest timp. El ne-a descoperit Cuvântul făgăduinței și ni l-a dăruit, prin harul Său.

Și în special vers. 11 și 13: „*În El am fost făcuți și moștenitori*”. Ai fost făcut și tu moștenitor? Ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, ai trăit și tu personal?

Apoi faptul că „*În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale*”. Binecuvântat și slăvit să fie Domnul nostru! Este hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale, dar noi trebuie să ne aflăm în voia lui Dumnezeu, doar așa poate deveni sfatul Lui o realitate în noi și prin noi. Aceasta nu este doar o învățătură teoretică, ci noi suntem incluși în tot ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp, până la faptul că noi avem un drept la pecetluire. Dumnezeu pecetluiește ceea ce a pus El în tine, nu

ceea ce ai adus tu cu tine, ci El pecetluiește ceea ce ți-a dăruit ție și mie, aceasta pecetluiește - adică supranaturalul pe care Dumnezeu l-a lucrat în noi, prin sângele Mielului, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

În Vechiul Testament Dumnezeu ne-a arătat prin Avraam, Isaac, Iacov și în special prin Iosif, ce înseamnă când vine o foamete. Voi știți că tot planul de mântuire din Noul Testament este prefigurat în tot Vechiul Testament. Dați-mi voie să citesc aceste trei versete deosebite din Geneza, ca să știți în ce perioadă am ajuns noi acum, că Dumnezeu a vrut să trimită o foamete duhovnicească pentru ca noi să ascultăm cuvintele Lui și să primim în noi toate cuvintele făgăduinței [pentru timpul nostru].

Mai întâi Geneza 12.10: *„A venit însă o foamete în țară; și Avram s-a coborât în Egipt, ca să locuiască pentru câțeva vreme acolo; căci era mare foamete în țară”*. La Isaac, situația a fost la fel - a fost o foamete în țară.

Geneza 26.1: *„În țară a venit o foamete, afară de foametea dintâi, care fusese pe vremea lui Avraam. Isaac s-a dus la Abimelec, împăratul filistenilor, la Gherar”*.

În același capitol, Gen. 26.12: *„Isaac a făcut semănături în țara aceea și a strâns rod însutit în anul acela; căci Domnul l-a binecuvântat”*.

A fost foamete peste tot. Și apoi Isaac a semănat și a secerat însutit și toți ceilalți s-au bucurat împreună cu el fiindcă Dumnezeu l-a binecuvântat. Dar în intervalul acesta de timp a fost chemarea afară, în acest timp Eliezer a căutat o mireasă pe care s-o aducă la Isaac. Dumnezeu a dăruit har pentru aceasta: la fântâna Dumnezeului Celui viu a avut loc această întâlnire și acel bărbat a spus: *„Dacă Dumnezeu a dăruit har pentru călătoria mea...”*. De ce a fost așa? De ce? Lui Isaac trebuia să-i fie dată o mireasă. Și Pavel scrie: *„voi, ca și Isaac, sunteți copii ai făgăduinței”*. Noi formăm Mireasa lui Isus Hristos. El este Mirele sufletelor noastre.

În Vechiul Testament totul a fost prezentat mai dinainte [prevestit], în avans, într-un mod minunat. Lucrul cel mai puternic a fost cu Iosif (Gen. 41). Iosif a fost înțeles greșit de frații lui, l-au aruncat într-o groapă și apoi a venit o foamete mare peste toată țara și iată, a venit apoi momentul când toți locitorii pământului au mers acolo. Nu doar dintr-o țară, ci toți locitorii pământului au venit acolo.

O puteți citi în Geneza 41.56-57: „*Foametea bântuia în toată țara [„pe toată fața pământului” – lb. engl]. Iosif a deschis toate locurile cu provizii și a vândut grâu egiptenilor. Foametea creștea din ce în ce mai mult în țara Egiptului*”. Și acum urmează; v. 57: „*Și din toate țările [pământului – n.tr.] venea lumea în Egipt ca să cumpere grâu de la Iosif; căci în toate țările era foamete mare*”. Dacă citiți mai departe capitolele, întotdeauna este scris cuvântul „merinde” [hrană, mâncare – n.tr.]. În Geneza 42.10 și în Gen. 43.4: „*Dacă vrei deci să trimiți pe fratele nostru cu noi, ne vom coborî și-ți vom cumpăra merinde*”. Aici este întâmplarea cu Iosif.

Frați și surori, haideți să facem rezumatul acestei părți. De asemenea și aici este scris cuvântul „merinde”. În Geneza 43.22: „*Am adus și alt argint, ca să cumpărăm merinde. Nu știm cine a pus argintul în sacii noștri*”.

De ce amintesc eu aceste lucruri? Doar ca să recunoaștem despre ce este vorba astăzi. „Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Și cum este scris și în Evanghelia lui Ioan cap. 8, despre cei născuți din Dumnezeu: „*Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu*”. Ioan 8.45: „*Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți. Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeți?*”. Și acum o dovadă: „*Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu*”.

Frați și surori, noi nu vom mărturisi despre noi înșine, ci despre însărcinarea divină. Da, însărcinarea divină. Ceea ce a spus Domnul așa rămâne în veci: „Eu te voi trimite din oraș în oraș ca să predici Cuvântul Meu”. Apoi, aceste două noțiuni: „merinde” [hrană]¹ și „alimente” – depozitează merinde. Cine citește în Iosua, când poporul lui Dumnezeu trebuia să intre în țara făgăduită, este scris în capitolul 3, că atunci când ei au vrut să treacă Iordanul, nu au purtat doar chivotul legământului, ci au luat cu ei și merinde.

Citim Iosua 3.3: „*Și au dat poporului următoarea poruncă: «Când veți vedea chivotul legământului Domnului Dumnezeului vostru dus de preoți, care sunt din neamul Leviților, să plecați din locul în care*

¹ În engleză nu este nicio diferență între „merinde” și „hrană” – este vorba despre același lucru – n.tr.

sunteți și să porniți după el»”. Aici a fost dată porunca ca ei să urmeze chivotul Domnului, în care era Cuvântul lui Dumnezeu. Cine citește mai departe va vedea ce s-a întâmplat când au trecut în țara făgăduită. Dumnezeu a rânduit totul într-un mod minunat, nu doar atunci, ci El face același lucru și astăzi. Noi spunem astăzi că nu ne prezentăm pe noi înșine sau o învățătură oarecare, ci vestim poporului lui Dumnezeu Cuvântul făgăduinței divine pentru acest timp și Domnul Însuși li-l va descoperi tuturor celor ce-l cred.

Să trecem la pasul următor: în Vechiul Testament, vedem că era foamete peste tot, dar apoi au venit frații lui și toți oamenii din toate țările pământului ca să trăiască. Hrana a fost depozitată. Dumnezeu a avut grijă ca să se supraviețuiască în timpul foametei. Și dacă Dumnezeu a spus: *„Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară...după auzirea cuvintelor Domnului”* atunci, înainte de aceasta, El a trebuit să pregătească, merinde, hrană! Totul a trebuit pus în ordine de către Dumnezeu.

Haideți să o spunem într-un mod clar: nu i s-a spus fratelui Branham: *„Să nu mergi în Elveția, rămâi aici, rămâi acasă, depozitează hrana”*. El de asemenea mi-a spus mie: *„Așteaptă cu împărțirea până când va sosi timpul pentru împărțire”*. Dumnezeu a avut grijă de tot în timpul nostru. Cuvântul descoperit a devenit hrana noastră, așa cum a spus-o și Domnul nostru: *„Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis”* [Ioan 4.34]. Cuvântul descoperit, care a devenit hrana noastră ne unește cu voia lui Dumnezeu. Numai în acest mod putem fi în voia lui Dumnezeu și anume când suntem în Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu doar lui Iosua în acel timp, ci Dumnezeu a spus în toate timpurile... este scris în Iosua 1.11: *„Treceți prin tabără și iată ce să porunciți poporului: «Pregătiți-vă merinde!»*”. Foamete aici și acolo, și apoi depozitarea hranei și iată că Dumnezeu a avut grijă ca totul să fie făcut bine.

La fel este situația și în timpul nostru: nu răstălmăciri, ci înapoi la Cuvântul făgăduinței, înapoi la Dumnezeu, înapoi la fundamentul original. Haideți să fim cinstiți: doar cine este din Dumnezeu va asculta și în acest timp cuvintele lui Dumnezeu. Toți ceilalți se vor simți atacați și vor spune: *„Oare ce dorește acela cu noi?”* Eu nu doresc nimic. Dar Dumnezeu dorește să ne ajute pe toți, ca să primim ajutor în ziua mântuirii.

Gândiți-vă la ce s-a întâmplat în Ioan 11. Cărturarii erau siguri că totul era în regulă, ei au sărbătorit Sabatul, au adus jertfe, au cântat psalmi, dar nimic nu era în regulă fiindcă ei n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu, prin har. Astăzi, de asemenea, în fiecare denominație nu este nimic în ordine, ci numai în Biserica Domnului nostru Isus Hristos, acolo unde este reinstuită rânduiala divină, unde este așezată din nou temelia originală. Pentru aceasta, Dumnezeu a trimis pe slujitorul și prorocul Său ca să ne aducă înapoi la Domnul și la Cuvântul Lui.

În Matei 24 avem niște informații minunate, introducerea în ceea ce se va întâmpla la sfârșit, înaintea revenirii; și apoi în Matei 25 ce se va întâmpla în timpul revenirii Domnului. Mai întâi citim Matei 24.3b: *„Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul revenirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?”*

Noi suntem norocoși fiindcă în limba germană avem termeni diferiți: nu numai *venire*, ca în alte limbi, ci când este vorba despre venirea făgăduită a Domnului nostru pentru Biserica Sa Mireasă, atunci este cuvântul „*revenire*”. Toate celelalte sunt venituri diferite: când El va veni ca să judece, când El va veni... Dar acum va fi *revenirea* Lui. *„Care va fi semnul revenirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?”* Atunci Domnul nostru a enumerat tot ce se va întâmpla în legătură cu timpul sfârșitului și ce se va întâmpla înaintea revenirii Sale. Apoi în v. 14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*.

Noi am spus-o, deja, deseori aici: a existat vreodată o perioadă când să fi existat posibilitățile de astăzi? De asemenea nici în celelalte aspecte nu s-a mai împlinit în acest fel cum se întâmplă astăzi. Când Domnul spune în Matei 24 sau în Luca 17 și vorbește: *„Cum a fost în zilele Sodomei...”*. Dar cum este situația astăzi? Ți-e rușine, ți-e rușine să vorbești despre lucrurile care se întâmplă astăzi. Doamna cea mai renumită din țara noastră a scris un articol: *„Căsnicia este pe trecute, este un model învechit”*. Dar Dumnezeu a instituit căsnicia, de ce să se învechească? Pretutindeni este doar Sodoma și Gomora! Nu e suficient doar să dai din cap, nu o mai poți înțelege. În trecut oamenii au mai făcut un lucru sau altul în particular. Dar ca să fie legalizat totul în mod public, de la cel mai înalt nivel să se spună „da” la aceste lucruri, cine s-ar fi gândit la aceasta? Dar Scriptura trebuie să se îplinească, așa cum

este scris că a fost în acele zile. Și cum a fost în acele zile? Când cei doi îngeri au plecat de la Avraam și s-au dus în Sodoma și când au ajuns seara, ce s-a întâmplat acolo? Bărbații din tot orașul s-au adunat acolo și au vrut să se împreuneze cu cei doi îngeri, dar omul lui Dumnezeu le-a spus: „Vi le dau pe fiicele mele”. Dar ei nu le-au vrut, ei i-au dorit pe cei doi bărbați. Apoi vine fratele Branham și pune Cuvântul pe sfeșnic și spune: „Acum trebuia să se întâmple așa cum a fost și atunci, când Domnul l-a vizitat pe Avraam”. Acel grup, din jurul lui Avraam, nu a fost în Sodoma, ci a fost cu totul în afara Sodomei, pus deoparte pentru Domnul! Și Lot a fost scos afară cu putere.

Dar, ca să se împlinescă Scriptura și în acest punct... Și permiteți-mi să fac această observație aici - eu sunt puțin supărat în interiorul meu - Dumnezeu nu așteaptă până când totul ajunge o harababură. Dar de ce așteaptă Domnul? De ce întârzie El? El așteaptă ca și ultimii să fie chemați afară. Nu ca lumea să poată face ce vrea, ci ca ultimii care au fost aleși înainte de întemeierea lumii, să fie chemați afară, să audă ultimul mesaj, să-l primească, să-l creadă, să fie puși deoparte, să fie curățați și sfințiți. Pentru aceasta mai are Dumnezeu răbdare!

Mai departe este scris ceva deosebit în Matei 24.42: *„Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți”*.

Matei 25.10: *„Cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă”*. *„De aceea, și voi fiți gata; căci nu cunoașteți ceasul”* însă voi recunoașteți ce se întâmplă mai înainte! Și acum urmează. V. 45: *„Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă?”* Am scris eu aceste cuvinte ieri, sau Dumnezeu a lăsat ca Matei 24.45-47 să fie scris în urmă cu 2.000 de ani prin inspirația Duhului Sfânt, ca noi să fim introduși în Cuvânt și să recunoaștem ce face Dumnezeu în timpul nostru? Aceasta nu este scris datorită mie, ci pentru noi toți, care dorim să fim pregătiți la revenirea Domnului nostru.

Citim v. 46: *„Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale”*. Într-adevăr, Dumnezeu ne-a arătat planul Său nu

numai în Cuvântul Lui, ci ni l-a și descoperit în acest timp pentru ca noi să avem parte de acest plan.

Frați și surori, încă o observație. Imediat în capitolul 25.1 scrie: „*Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui*”.

Există 52 de pilde, în total; exact 40 dintre acestea se referă la Împărăția lui Dumnezeu și exact 7 dintre acestea sunt scrise în Matei 13. Trebuie să fii atent ce a exprimat Dumnezeu în toate aceste pilde, în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu. Noi nu putem citi într-un mod ușuratic Sfânta Scriptură, ci trebuie să ne adâncim în aceasta și să permitem Cuvântului să ne vorbească, știind că acesta este ceasul în care am ajuns.

Apoi urmează ceva foarte deosebit, în Matei 25.1; cu toții știm ce este scris acolo. Eu doresc să mă refer la v. 11: „*Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: «Doamne, Doamne, deschide-ne!»*” De multe ori, în ultimul timp, am fost întrebat în ce constă deosebirea dintre fecioarele înțelepte și cele neînțelepte - de multe ori mi-a fost pusă această întrebare! Aici este vorba despre untdelemn, un simbol pentru Duhul lui Dumnezeu - untdelemn în lămpi și în vase. Totul era uns cu untdelemn - marele preot era uns cu untdelemn astfel încât untdelemnul curgea până pe poala mantalei sale și a fost dedicat lui Dumnezeu. Frați și surori, aici este și punctul: nu doar daruri, ci roadele Duhului. Daruri pot să aibă toți, cum este scris și în Matei 7.21. Într-adevăr aici este scris ceva deosebit în vers. 24-26. Dar mai întâi citim v. 21: „*Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri*”. Deci, împlinitori ai Cuvântului, în concordanță cu voia lui Dumnezeu.

Apoi v. 22: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?»*” Aici vedem imediat că ceva nu este corect. Unde s-a întâmplat ca un slujitor al lui Dumnezeu să fi salvat vreun suflet, sau să fi vindecat pe cineva? Noi predicăm Cuvântul: Dumnezeu salvează, Dumnezeu vindecă, Dumnezeu Își confirmă Cuvântul. Nu „Eu, eu!” Domnul a făcut-o prin harul Său și va continua s-o facă. Acesta este și necazul cu toți aceia care îl slăvesc pe fratele Branham: ei susțin că prorocul a făcut cutare și cutare. Nu! Dumnezeu a făcut-o, și nu fratele Branham! Niciun om nu poate face

ceva supranatural, niciun om nu poate învia morții. Nu demult am văzut fotografia cu acel copil care a fost înviat din morți, așa cum i-a fost arătat fratelui Branham cu doi ani mai înainte în Statele Unite și apoi s-a împlinit în Finlanda.

Acum citim atent și Matei 7.24: „*De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată [înțelept – n.tr.] care și-a zidit casa pe stâncă*”. Într-un verset avem scris despre un om cu judecată, înțelept și apoi în v. 26, despre un om nechibzuit. Este vorba despre două noțiuni diferite. V. 24: „*De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată [înțelept – n.tr.] care și-a zidit casa pe stâncă*”. Domnul nostru a spus: „*Pe această stâncă voi zidi Biserica Mea... nu carnea și sângele și-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri*” [Mat. 16]. Este vorba despre descoperirea dumnezeiască a lui Isus Hristos!

Apoi v. 25: „*A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă*”. Aleluia! „...*avea temelia zidită pe stâncă*”.

Acum v. 26: „*Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip*”. Haideți să fim împlinitori ai Cuvântului și să avem respect pentru Dumnezeu și Cuvântul Său și să primim tot ce ne spune El în Cuvântul Său.

Pentru cei nechibzuiți, în v. 27 este scris: „*A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea; ea s-a prăbușit și prăbușirea i-a fost mare*”. Cei înțelepți și-au zidit casa pe stâncă și au putut veni vânturile și ploaia, totul și casa nu s-a prăbușit, dar cei nechibzuiți au zidit pe nisip și au venit aceleași ploi și vânturi și ea s-a prăbușit.

Frați și surori, haideți s-o subliniem: este important ca să ne întoarcem la Cuvântul original, să fim zidiți pe Isus Hristos, Stâncă, ca să putem rezista. Și așa cum am citit: „*Pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată [înțelept – n.tr.]*”. Haideți să facem parte din grupul acesta, care ascultă fiecare din cuvintele lui Dumnezeu, care-l crede și Îl roagă pe Dumnezeu să-l poată înfăptui.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba în seara aceasta. Ne întoarcem încă o dată la Matei 25.12-13 unde este scris: „*Dar el, drept răspuns, le-a zis: «Adevărat vă spun, că nu vă cunosc!» Vegheați, dar,*

căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului". „Vegheați și vă rugați”. Și noi trăim în acel timp. Deseori am spus: noi am ajuns acum în perioada cea mai importantă din istoria omenirii, trăim în perioada cea mai importantă a Bisericii Dumnezeului Celui viu. Domnul Dumnezeu care a dat făgăduințele că El Însuși va trimite o foamete în țară, o foamete după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu... Spuneți-mi: voi veniți aici ca să ascultați niște povești? Oare de ce ne-am adunat aici? Ca să ascultăm cuvintele lui Dumnezeu, toate cuvintele Scripturii și să permitem ca aceste cuvinte să ne vorbească și noi să fim aduși în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Același proroc Amos a scris în capitolul 3.7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”. De aceea și în timpul nostru trebuia să aibă loc o slujbă profetică, căci Cuvântul lui Dumnezeu nu vine la un evanghelist, ci întotdeauna vine la un proroc. Dumnezeu a vorbit întotdeauna prin proroci și El a permis ca totul să fie scris în Sfânta Scriptură. De aceea El a spus: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”. Ce minunat este acest Cuvânt și cât este de frumos că ne-a fost descoperit, ca noi să putem fi asemănați cu niște oameni înțelepți care și-au zidit casa pe stâncă. Multe furtuni au venit deja și vor mai veni și alte furtuni, dar mulțumiri fie aduse Domnului! El este Stâncă Mântuirii – „Stâncă veacurilor, deschide-te pentru mine și lasă-mă să mă ascund în tine” – spune o cântare. În stâncă a trebuit să stea Moise când Dumnezeu a trecut cu slava Sa. Și Stâncă care a însoțit poporul Israel era Hristos, așa este scris și în 1 Cor. 10. Și pentru aceasta Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu, pentru că vedem descoperirile Lui în Vechiul și în Noul Testament. Noi nu avem nicio problemă cu ceva, fiindcă știm că așa a hotărât-o Dumnezeu și așa este corect.

Haideți să cuprindem. În zilele lui Avraam a fost foamete, mai târziu la Isaac și la Iosif, a fost de asemenea foamete. Dar ei au fost conduși de Dumnezeu. Tot așa este situația și în timpul nostru: indiferent câtă foamete este și astăzi, El a avut grijă ca în timpul acesta să fie hrană depozitată și Cuvântul făgăduinței lui Dumnezeu ne-a fost descoperit. Și aceste două noțiuni, „merinde” și „alimente”; alimentele sunt folosite ca să se prepare hrană și această hrană este adusă pe masa Domnului. Tot așa este și în timpul nostru. Dumnezeu a descoperit tot ceea ce a fost

necesar așa încât noi să avem o masă bine pregătită, să ne putem ospăta cu o hrană îmbelșugată. Dumnezeu a avut grijă de tot.

Frați și surori, în rezumat, trebuie să spunem că Dumnezeu, în timpul nostru, Și-a descoperit planul hotărât înaintea întemeierii lumii, așa cum am citit în Efeseni 1. Și-l desăvârșește în timpul nostru. Noi nu trăim doar la timpul sfârșitului, ci am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Revenirea lui Isus Hristos este foarte, foarte aproape.

În noi toți este tot mai puternică dorința: „O, Doamne umple-mă cu Duhul Sfânt!”. În această legătură am putea citi niște versete minunate, de exemplu din Romani 5, am putea citi multe versete ca să vedem ce înseamnă și pentru ce este turnat Duhul lui Dumnezeu în inimile noastre.

Rom. 5.5: *„Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat”*. Deci, nu doar daruri. Nu dorim să intrăm în detalii aici, dar haideți s-o spunem clar: cine este născut din Dumnezeu, din sămânța Cuvântului viu, acela a primit o inimă nouă, a primit o viață nouă de la Dumnezeu. Și nu există niciun copil al lui Dumnezeu cu o fire diabolică [drăcească – n.tr.] și nu există niciun copil al celui rău cu o fire dumnezeiască. *„Îi veți cunoaște după roadele lor”*. Trebuie s-o primim pur și simplu așa cum este scris și s-o credem. Oh, multe lucruri am trăit noi: am fost urâți, am fost invidiați, față de noi s-a manifestat gelozie. Oh, ce fel de lucruri au venit peste noi, din partea oamenilor care spun: „Eu doresc să fiu pregătit!” Dar nu în această stare! Există o închipuire de a fi pregătit și există o pregătire adevărată și această pregătire nu este o închipuire, ci este o realitate dumnezeiască, în timpul [sau: sub – n.tr.] vestirii Cuvântului lui Dumnezeu.

Să o spunem foarte clar aici: dacă ceea ce noi împărțim acum este hrana duhovnicească, atunci toți cei care ascultă acum mesajul lui Dumnezeu ar trebui să devină o parte a lucrurilor pe care le face Dumnezeu în timpul nostru.

Fără să judecăm pe cineva, ce se întâmplă cu cei care ne batjocoresc și râd de noi? Ce se întâmplă cu ei? Nu, noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră că putem să-i binecuvântăm pe toți, chiar și pe dușmanii noștri. Dar ne întrebăm: poate și Dumnezeu să-i binecuvânteze? Noi îi binecuvântăm, fără nicio problemă, fără nicio problemă. Dar acela pe care îl binecuvântează

Dumnezeu, este binecuvântat! Și de aceea, noi putem să credem din toată inima așa cum a spus Domnul nostru.

Încă un verset. Toată Sfânta Scriptură este, desigur, plină cu versete minunate. Citim din Rom. 8.14: „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu*”. Nu numai născuți prin Duhul la o nădejde vie, ci călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, introduși în tot adevărul, cei ce-și umplu lămpile și vasele cu untdelemn și în acest mod se pregătesc pentru revenirea Domnului nostru, știind că este foarte aproape momentul revenirii Domnului nostru ca să ne ia Acasă. Cei ce vor fi pregătiți, vor intra la ospățul de Nuntă. Eu o voi spune de repetate ori și pur și simplu trebuie să o credeți: toți cei care ascultă acum Cuvântul făgăduinței divine și îl primesc prin credință, lor Dumnezeu li-l descoperă și ei vor fi călăuziți în tot adevărul până când ei pot fi pecetluiți cu Duhul lui Dumnezeu. Așa cum am spus mai înainte, Dumnezeu nu poate pecetlui un lucru oarecare, ci numai ceea ce a pregătit El pentru noi în legământul cel nou. Pe aceasta Își va pune El pecetea. Orice contract este ștampilat ca semn că a fost făcut corect. La fel dorește și Dumnezeu să ne dea pecetea Lui, ca dovadă că suntem poporul Lui, Biserica Lui, turma răscumpărată prin sânge, poporul legământului celui nou, care crede toate făgăduințele Lui și așa cum am citit, zidiți pe Stâncă.

Și Isus Hristos este descoperirea personală a lui Dumnezeu pe acest pământ. Noi trebuie să spunem tuturor și aceasta: Dumnezeu este Unul singur. Dumnezeu este Unul! El ni S-a descoperit ca Tată, în Fiul și prin Duhul Sfânt. Dumnezeu peste noi, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi. Totul în armonie, ca să-Și împlinească planul Lui de mântuire, de care avem și noi parte.

Nu uitați: Avraam, Iacov, Isaac, Iosif, toți acești bărbați au prefigurat planul mântuirii. De aceea lui Avraam i-a fost dată făgăduința: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*” [Gen. 12.3]. Aceasta a spus-o Dumnezeu deja pe atunci, când a vorbit cu Avraam. Pe atunci Avraam avea 75 de ani, dar când avea 99 de ani Domnul i-a zis: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu*”. Avraam a crezut. El nu s-a uitat la trupul lui și al Sarei, ci a crezut ce a spus Dumnezeu.

De asemenea, trebuie s-o subliniem de fiecare dată: nu vă faceți niciun fel de probleme despre cum se vor împlini făgăduințele. Faceți-vă probleme ca să credeți toate făgăduințele. Restul putem să-l lăsăm în seama lui Dumnezeu! Așa cum a făcut și Avraam, așa să facem și noi! Deci, a venit foamete [în timpul lui Iosif] dar Dumnezeu a avut grijă, a binecuvântat și a împlinit făgăduințele Sale. Acolo a fost recoltă însușită și Dumnezeu a avut grijă ca tot pământul să vină ca să supraviețuiască, să primească ce aveau nevoie pentru a trăi. În acel moment Benjamin a fost luat cu frații lui și Iosif s-a descoperit fraților săi. Lor le-a părut rău că au procedat greșit cu Iosif, dar Iosif le-a zis: „Nu vă faceți niciun fel de reproșuri, Dumnezeu m-a trimis pe mine înaintea voastră ca voi să supraviețuiți - ca voi să supraviețuiți”. Dumnezeu face totul corect. Chiar dacă oamenii cred că au făcut ceva rău, Dumnezeu face totul corect – de asemenea, în timpul nostru.

Noi o subliniem încă o dată: în această perioadă profetică Dumnezeu a trimis un proroc conform făgăduinței Sale din Vechiul Testament, din Maleahi. Și în Noul Testament Domnul Isus Hristos a confirmat-o ca să ne arate din nou Cuvântul profetic, ca să fie pus din nou pe sfeșnic, astfel încât noi să putem așeza evenimentele pe un fundament biblic. Mai mult Dumnezeu nu a putut face și nu era nevoie să facă mai mult decât a făcut. Acum totul este ce facem noi cu ceea ce am primit. Să fim zidiți pe Stâncă și atunci poate să vină orice, Domnul va avea grijă de noi până vom vedea împlinit tot ce am crezut.

Domnul Dumnezeu să binecuvânteze în toată lumea, în toate popoarele, limbile și națiunile, în est și vest, în sud și nord, Dumnezeu să binecuvânteze turma răscumpărată prin sângele Său. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei care vor avea parte de prima înviere, care vor fi răpiți și vor trăi schimbarea trupurilor lor. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți! Toate acestea vor avea loc la revenirea Domnului nostru. Revenirea Domnului va fi o realitate dumnezeiască și se va descoperi cu și în noi toți. Lui, Dumnezeului credincios, care ne-a dăruit hrană duhovnicească prin harul Său, care ne-a descoperit Cuvântul Lui și așa cum am spus-o deja, Domnul nostru a spus: „*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis!*” Aceasta să se îplinească în tine și în mine.

Iubite Domn, dăruiește-mi har ca voia Ta să se îplinească prin viața mea, astfel ca Tu prin mine și prin Biserica Ta să poți ajunge la dreptul Tău și să ne binecuvântezi pe toți și să ne pregătești pentru ziua

glorioasă a revenirii Tale. Dumnezeului și Domnului nostru Îi aducem cinstea și lauda, acum și în vecii vecilor! Aleluia! Amin!

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Cântăm cântarea „Așa cum sunt” și după aceea ne vom ruga pentru toți aceia care vor să-L primească pe Domnul. [Se cântă cântarea (...)]. Eu sper ca această cântare să fie cunoscută și în celelalte limbi astfel ca toți să cânte din toată inima lor. Este o cântare care se cântă deja de mult timp, aproape în toate bisericile unde este vestită pocăința. Haideți să cântăm această cântare din toată inima noastră. [Se cântă încă o dată cântarea „Așa cum sunt” (...)]

Sunt frați sau surori sau prieteni în mijlocul nostru care s-au decis să-și dedice viețile lor Domnului? Astăzi ne vom ruga și pentru toți aceia care nu au doar impresia, ci care cred că dușmanul mai are încă un drept în viețile lor. Încă este scris în Matei 18.18: „*Orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer*”. Toți aceia care sunt de părere că dușmanul mai are un drept asupra persoanei lor sau în familii, primiți-o astăzi în credință: prin puterea lucrării de răscumpărare desăvârșite voi sunteți liberi, prin sângele Mielului. Primiți această eliberare, prin credință, pentru voi și pentru toți aceia pe care Dumnezeu i-a pus pe inimile voastre. Noi putem să ne rugăm și unii pentru alții, putem să credem unii pentru alții și Dumnezeu Își dovedește Cuvântul Lui cel sfânt și scump.

Pe câți îi putem include în această rugăciune? Să văd mâinile. Da, sunt... Aleluia! Dacă mai este cineva în mijlocul nostru și își pune întrebarea: „Ce fac oamenii aici? Despre ce este vorba aici?” Scumpi prieteni, aici este vorba că poate să trăiască veșnic numai acela care a primit viața veșnică. Și există numai Unul singur care există din veșnicie în veșnicie și Acesta este Dumnezeul Atotputernic. Și Dumnezeul Atotputernic, Cel Etern, ni S-a descoperit personal în Isus Hristos, în trup de carne. Dumnezeu S-a arătat în trup și a fost dovedit neprihănit în Duhul. Noi am fost răscumpărați, eliberați deplin prin puterea legământului celui nou. Primiți-o prin credință!

Și după aceea veți ști de ce ați fost astăzi în această adunare: nu doar ca să ascultați, ci ca să trăiți, s-o luați acasă. Dumnezeu astâmpără foamea noastră duhovnicească. El pune capăt tuturor problemelor. Și împreună vom privi la Domnul și împreună vom mulțumi Domnului.

IUBIT DOMN ȘI MÂNTUITOR, PE BAZA AUTORITĂȚII CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU ȘI PE BAZA LUCRĂRII DE RĂSCUMPĂRARE ÎNCHEIATE PE CRUCEA DE PE GOLGOTA, EU PORUNCESC FIECĂREI PUTERI SATANICE SĂ PLECE. TOȚI SĂ FIE LIBERI DE TOATE BLESTEMELE, SĂ FIE ELIBERAȚI PRIN PUTEREA LUI DUMNEZEU, PRIN PUTEREA SÂNGELUI, A CUVÂNTULUI ȘI A DUHULUI LUI DUMNEZEU. PRIMIȚI-O ȘI MULȚUMIȚI-I DOMNULUI! DUMNEZEU ESTE REALITATE, EL ÎȘI dovedește Cuvântul sfânt și scump.

Și pentru toți cei pentru care mai este valabil Isaia 1.18: „Dacă păcatele voastre ar fi roșii ca sângele, se vor face albe ca zăpada” - în seara aceasta, în acest loc voi puteți să aveți o trăire cu Dumnezeu, prin harul Său.

De asemenea, pe toți bolnavii îi aducem Domnului, împreună. În special ne rugăm pentru fratele și sora Trabani și pentru ceilalți care au trimis solicitări ca să ne rugăm pentru ei. OH, IUBITE DOMN, NOI NU AM ZIDIT PE NISIP, CI PE STÂNCĂ, PE DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU ÎN ISUS HRISTOS DOMNUL NOSTRU ȘI TOATE FĂGĂDUINȚELE LUI DUMNEZEU S-AU ÎMPLINIT PRIN SÂNGELE VĂRSAT PE CRUCEA DE PE GOLGOTA. TOATE FĂGĂDUINȚELE AU CONȚINUT, AU DEVENIT O REALITATE DIVINĂ. VINDECAREA NU ESTE DOAR O FĂGĂDUINȚĂ, CI ESTE O REALITATE, RĂSCUMPĂRAREA NU ESTE DOAR O FĂGĂDUINȚĂ, CI O REALITATE DIVINĂ. ALELUIA! ALELUIA!

O, Dumnezeule, Tu ești prezent, Tu ești prezent! Tu ai salvat, ai vindecat, ai eliberat, căci așa este scris: „*Acela pe care îl eliberează*” nu evanghelistul, nu predicatorul, ci acela pe care Fiul îl eliberează, este cu adevărat liber.

O, preaiubite Domn și Mântuitor, Tu ai fost înjunghiat ca Miel al lui Dumnezeu, Tu Ți-ai dat viața Ta pentru noi toți și de aceea Îți mulțumim fiindcă răscumpărarea, iertarea, harul și mântuirea au devenit o realitate dumnezeiască în mijlocul nostru, în noi și în poporul Tău de pe tot pământul. Tu ai o Biserică pe pământ, un Trup pe care Ți l-ai pregătit. Tu să fii Capul, Tu să fii Capul nostru, pune-ne laolaltă împreună ca Trupul Tău, în dragostea Ta și descoperă-Ți viața Ta și puterea Ta prin Biserica Ta.

Eu Îți mulțumesc și pentru această adunare din seara aceasta, chiar dacă totul a fost spus în mai multe părți, dar Tu unești toate aceste părți și ne arăți planul Tău de mântuire în plinătate.

Ție, Dumnezeu Atotputernic Îți mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament, pentru concordanța deplină, pentru armonia lor. Și Îți mulțumim că Tu ne-ai inclus în planul Tău de mântuire.

Iubite Domn, eu Te rog ca în această adunare, fiecare fără excepție, să fi primit har și mântuire, fiecare să creadă din toată inima lui și Tu să Te descoperi fiecăruia personal. Tu ne-ai vorbit într-un mod personal fiecăruia prin Cuvântul Tău, Tu ai lucrat prin sângele Mielului, prin Cuvânt și prin Duhul Tău. Și noi suntem aici ca să-Ți mulțumim fiindcă ne vorbești într-un mod atât de personal nouă tuturor și ne aduci la zi în Împărăția lui Dumnezeu, ne dăruiești legătura cu lucrarea Ta din timpul nostru. O, Dumnezeu Atotputernic, mulțumiri să fie în mijlocul poporului Tău! Laudă să-Ți fie adusă Ție! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Laudă să fie adusă Dumnezeului nostru din veșnicie în veșnicie! Aleluia! Fratele Schmidt se va mai ruga cu noi.

[Se roagă fratele Schmidt:

Tată ceresc, Dumnezeu al slavei și al harului, Îți mulțumesc pentru harul Tău, pentru lucrarea măreață și atotputernică de răscumpărare pe care ai realizat-o pe crucea Golgotei. Îți mulțumim că pe poporul tău, pe fiecare în parte l-ai rânduit înaintea întemeierii lumii ca să audă – dar Doamne, dă har nu numai să auzim, ci să credem și să împlinim ceea ce auzim, Dumnezeu meu. Mulțumiri să-Ți fie aduse, căci noi am auzit-o, omul înțelept a zidit pe stâncă. Doamne, dă-ne această înțelepciune să zidim ce vrei Tu să vezi, să zidim în clădirea harului Tău.

Doamne binecuvântează pretutindeni unde sunt oameni care aud Cuvântul Tău, care au o dorință după auzirea Cuvântului Tău. Dăruiește-ne tuturor această foamete, pentru că numai Tu o poți astâmpăra. Doamne, Îți mulțumesc că-Ți zidești Biserica și astăzi. Dăruiește-ne har, Dumnezeule, să nu privim la oameni, ci să privim la Tine pentru că în Tine, Doamne, este răscumpărarea noastră, în Tine este libertatea noastră, în Tine este siguranța noastră. Mulțumesc pentru aceasta.

Te rog Doamne, dăruiește-ne harul ca nu numai să vorbim despre aceste lucruri auzite, ci pune în inimile noastre să putem să le trăim și să le împlinim, dându-Ți slavă. Amin.]

Nu știu dacă surorile noastre au pregătit o cântare potrivită. Eu sunt copleșit de ceea ce ne-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, sunt copleșit de harul minunat că putem să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeul nostru.

[Surorile cântă o cântare (...)] Amin.

Ați fost atenți cu toții? „Va deveni mai alb ca zăpada”. Acesta a fost făgăduința din Vechiul Testament, dar în Noul Testament s-a împlinit. Nu va deveni, ci a devenit. Răscumpărarea este încheiată. Slava să-I fie adusă Dumnezeului nostru. Harul Domnului să fie cu voi!

Totul să decurgă în liniște. Mulțumim tuturor celor ce sunt mulțumiți cu cazarea. Mulțumim Domnului fiindcă El a condus și a făcut să ne putem strânge în felul acesta.

Astăzi îi amintesc pe fratele și sora Kupfer. Ei îmi sunt vechi prieteni. Fratele Kupfer a împlinit acum câteva zile vârsta de 92 de ani și vine regulat aici. Iubit frate și iubită soră Kupfer, Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, El să vă binecuvânteze, El să vă poarte, El să vă ajute, El să vă întărească și să fie cu voi. Noi, toată biserica, vă urăm binecuvântarea Celui Atotputernic. [Se cântă „Aleluia fii slăvit” (...)] Amin.